

- 4) A negyedik jogalap azt elemzi, hogy a Törvényszék megsértette a „tényleges használat” fogalmát azzal is, nem megfelelő szabályt alkalmazott annak megállapításánál, hogy a korábbi védjegyet használták-e védjegyként. Ezenfelül, a Bíróság (2007. szeptember 11-i C-17/06) Céline ítélete nem alkalmazható olyan esetben, amikor i. más védjegyeket helyeznek el a termékeken, ii. e termékeknek más a neve, és iii. a védjegyet egyes vevők szokásos megnevezésnek tekintik. E körülmények még inkább akadályát képezik annak, hogy a vásárlók gondolatban kapcsolatot teremtsenek a korábbi védjegy és a szokásos megnevezésként vagy cégnévként használt megjelölés között.
- 5) Az ötödik jogalap egy közrendi jellegű okot vet fel: a korábbi egyesült királyságbeli jog alapján nem lehet törölni valamely uniós védjegyet, figyelemmel a Brexit-eljárásra és az Egyesült Királyság által megküldött, EUSZ 50. cikk szerinti bejelentésre. Az ilyen törlés lehetővé tételé növelné a költségeket, valamint az egységes védjegyoltalom szükségtelen és aránytalan akadályozását képezné, miközben 2 éven belül az Egyesült Királyság már nem is lesz tagja az EU egységes védjegyoltalmi rendszerének. A Törvényszék ennél fogva megsértette az 1883. évi Párizsi Egyezmény és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikke által elismert territorialitás elvét.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009., L 78, 1. o.)

⁽²⁾ A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995., L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.)

A Törvényszék T-480/15. sz., Agria Polska és társai kontra Bizottság ügyben 2017. május 16-án hozott ítélete ellen az Agria Polska sp. z o.o., az Agria Chemicals Poland sp. z o.o., a Star Agro Analyse und Handels GmbH és az Agria Beteiligungsgesellschaft mbH által 2017. június 20-án benyújtott fellebbezés

(C-373/17. P. sz. ügy)

(2017/C 347/04)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Fellebbezők: Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH, Agria Beteiligungsgesellschaft mbH (képviselők: P. Graczyk és W. Ročlawski Rechtsanwälte)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-480/15. sz. ügyben 2017. május 16-án hozott ítéletét,
- a jogvitában véglegesen hozzon határozatot, azaz semmisítse meg a Bizottság határozatát,
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Első jogalapjukkal a fellebbezők az EUSZ 17. cikk (1) bekezdése második mondatával, a 773/2004/EK bizottsági rendelet 7. cikkének (2) bekezdésével és az 1/2003/EK tanácsi rendelet 7. cikkének (1) és (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk megsértésére hivatkoznak, mivel a Törvényszék nem ismerte el, hogy a Bizottság az EUMSZ 101. és az EUMSZ 102. cikkbe ütköző jogsértés valószínűségének, a vizsgálat megindításához fűződő uniós érdek fennállásának és a szükséges bizonyítékok terjedelmének megítélésekor nyilvánvaló hibákat követett el.

E jogalap keretében a fellebbezők többek között a Törvényszék által elkövetett következő hibákra hivatkoznak: i. a Törvényszék a fellebbezők versenytársai fellépésének (a nemzeti hatóságoknak való bejelentések) egyidejűségét kizárólag az utóbbiak által előadott magyarázatokkal indokolta; ii. a Törvényszék nem vette figyelembe, hogy a fellebbezőkkel szemben hozott közigazgatási határozatok és szankciók nagy részét, amelyekre a versenytársak panaszai alapján került sor, hatályon kívül helyezték, illetve törölték; iii. a Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy a panaszokat részben nem a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címezték, és csupán azt megállapította meg, hogy a jóhírnév sérelmével vagy a forgalmazott termékek eredeti állapotára gyakorolt negatív hatásokkal kapcsolatos kockázatokra figyelemmel jogszerű lehet a hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatása; iv. a Törvényszék helybenhagyta, hogy a Bizottság a vizsgálat megindításához fűződő uniós érdek hiányából indult ki, noha a fellebbezők panaszának tárgyát képező tevékenységek több tagállam területét és multinacionális vállalkozásokat érintettek; a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a fellebbezők által a nemzeti versenyhatósághoz benyújtott panasz megalapozta utóbbi kizárólagos hatáskörét; v. a Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy a szükséges bizonyítékok terjedelme és jelentős eszközök mozgósításának szükségessége a Bizottság hatásköre mellett szólt; vi. a Törvényszék megállapította, hogy az ügyben nem teljesülnek az ún. „eljárással való visszaélés” feltételei.

Második jogalapjukkal a fellebbezők az EUMSZ 105. cikkel, valamint az EUSZ 17. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk gyakorlati alkalmazására tekintettel az uniós jog hatékony érvényesülése elvének (*effet utile*) megsértésére és ezen elv téves értelmezésére hivatkoznak, mivel a Törvényszék i. figyelmen kívül hagyta a Bizottság által a verseny védelmének uniós rendszerében játszott szerepet, és megállapította, hogy a Bizottság nem köteles annak vizsgálatára, hogy a nemzeti hatóságok elegendő eszközzel rendelkeznek-e az 1/2003 rendeletből eredő kötelezettségek teljesítésére; ii. figyelmen kívül hagyta a fellebbezők azon érvelését, hogy a nemzeti bíróságokhoz nem lehet hatékony jogorvoslati eszközzel fordulni a versenyszabályok betartásának magánjogi kikényszerítése érdekében, mivel a lengyel jog nem rendelkezik megfelelő eljárásokról, és a lengyel jog szerinti elévülési idők már elteltek; iii. megállapította, hogy a fellebbezők nem bizonyították, hogy a lengyel versenyhatóságnak (a verseny- és fogyasztóvédelmi hatóság [UOKiK] elnöke) nem állt szándékában a jogsértések kivizsgálása és szankcionálása, noha nem volt vitatott, hogy az UOKiK elnöke az akkoriban előírt elévülési idők letelte miatt tagadta meg vizsgálat indítását.

Harmadik jogalapjukkal a fellebbezők a hatékony bírói jogvédelem elvének (EJEE 13. cikke), a hatékony jogorvoslatihoz való jognak (az Alapjogi Charta 47. cikke), valamint a megfelelő ügyintézéshez való jognak (az Alapjogi Charta 41. cikkének (1) bekezdése) megsértésére hivatkoznak, mivel a Törvényszék i. helybenhagyta a Bizottság határozatát, amelyben utóbbi anélkül utasította el a fellebbezők panaszát, hogy megvizsgálta volna, hogy történt-e jogsértés, noha a nemzeti hatóság korábban formai követelmények alapján utasította el vizsgálat indítását, és noha nem volt tényleges lehetőség a kártérítési követelések magánjogi érvényesítésére; ii. tévesen állapította meg, hogy nem került sor a hatékony bírói jogvédelem elvének megsértésére, azzal az indokkal, hogy a fellebbezők megtámadhatták volna a Bizottság panaszt elutasító határozatát; iii. figyelmen kívül hagyta, hogy a hatékony bírói jogvédelemhez való jog, a hatékony jogorvoslatihoz való jog és a megfelelő ügyintézéshez való jog az észszerű időn belüli határozathozatalhoz való jogot is magában foglalja, amire a jelen ügyben nem került sor, mivel a Bizottság csak négy és fél évvel azután hozta meg az eljárás megindítását megtagadó határozatot, hogy a fellebbezők panasszal fordultak hozzá.

2017. június 30-án benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Holland Királyság

(C-395/17. sz. ügy)

(2017/C 347/05)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: J.-F. Brakeland és A. Caeiros meghatalmazottak)

Alperes: Holland Királyság